

Foto: Henrik Byrn

Smuglernes Hav

Spanien: Hash bevæger sig i mange tilfælde frit over de indre grænser i Europa. En reportage fra brændpunktet i Sydspanien, hvor meget af hashen smugles ind i Europa fra Nordafrika.

(Tarifa, Spanien) Klokkeren er 3-nat, og en lille coaster pløjer sig igennem farvandet, hvor Europa og Afrika er nærmest, imellem Atlanterhavet og Middelhavet. Det er ved at være en lang nat her i Gibraltarstrædet, der forbinder de to have. Vandet er roligt, og inden for de sidste timer er tre speedbåde blevet søsat fra coasteren. En fjerde er på vej. Tre mænd klatrer ned ad lejdere til en lang, sort gummibåd med tre store påhængsmotorer, der giver båden skub med 600 hestekræfter og hastigheder op til 60-70 sømil. Stærke arme rækker rygsække store pakker med hash ned til mændene i bådene, der surrer den dyrebare last.

Motorerne sætter af med et brøl og Andalusiens kyster er lige for og kun minutter væk.

Et besætningsmedlem får typisk 8-10.000 Euro for en nats arbejde.

Coasteren er et moderskib for smuglervarer, og ind imellem er det et "spøgelsesskib", uden tændte lanterner. Oftest har det hash ombord - og ellers andre stoffer eller illegale im-

migranter - og det har store benzintanke for påfyldning af brændstof til et antal speedbåde. De bliver søsat sejlene, når der tilsyneladende er klar bane for politiet.

Tilsvarende speedbåde ligger i næsten alle havne i Sydspanien og i Nordmarokko.

I årtusinder har folk sat sig ned på højder med udsigt over Gibraltarstrædet, og vished og anekdoter om de søfarende har aflejret sig langs bredderne. Her har været fønikere, grækere, romere, vandaler, vikinger, frankere, maurere og arabere. Og som nationer blev skabt, her Spanien og Marokko, blev kongelige toldmure håndhævet for handelsfolk imellem Europa og Afrika og skabte uautoriserede fribyttere, smuglerne. De er her stadig.

Lynhurtige aktioner

Det sidste nye "smuglerværktøj" er jetski, der kan være i en stor varevogn. "Skiene" søsættes lynhurtigt fra marokkanske strande med en "pilot" med rygsækken fuld af hash og tilsvarende i bagagerummet. Jetskiene har op til 100 hestekræfter, og de giver en fart på næsten 60 sømil. Og da strædet på sit smalleste kun er 13 kilometer bredt, er det en kvik overfart.

Oftest tager 3-4 jetski afsted på samme tid, og hvis de opdages af en patruljebåd, stikker de af hver for sig. Den efterfulgte smider

Gibraltarstrædet er verdens mest klassiske smuglerfarvand og passeres af mange tusinde sejlere hvert år, her en under Marokkos forbjerger.

sin last, "beviset", og de andre kan fortsætte. Smuglerne er så hurtigt "inde og ude", at selv om de bliver overvåget af en elektronisk grænsekontrol, har de kastet deres rygsække til hjælpere på land og er væk igen, inden politiet når frem.

Eller smugleren har smidt sin vandtætte last i vandet nogle få hundrede meter fra stranden og markeret droppet med en bøjle - til senere afhentning.

Det spanske grænsepoliti, Guardia Civil, er veludstyret til at opdage og opsnappe smuglerne, contrabandistas. Havet ud for kysterne overvåges med kraftige radarer, satellit kommunikations-systemer og kikkerte, der kan se i mørke. Deres kameraer har også infrarød optagelse, der registrerer varmen fra motorer og menneskekroppe. I dag er hele farvandet ud for Andalusens kyst overvåget af politiets elektroniske "øjne".

Korpset eftersætter med store moderne fiberglasbåde med to dieselmotorer på 500 hestekræfter. Der er hurtigere speedbåde ombord klar til søsætning og jagt efter smuglerne helt ind til stranden.

Alene ud for Malagakysten er der fem high speed både på patrulje foruden helikoptere.

Det er en "kattens leg med musen", og smuglerne ændrer tid, sted og fremgangsmåder konstant for at holde politiet fra deres spor - eller kølvand. Ellers bliver de fanget. Smuglerne skal ufravigeligt overraske. Så de er dybt kreative for at undgå fængsel og konfiskering af ejendom, m.m.

500 landingssteder

Smuglerne ved, hvornår landingen finder sted, imens politiet skal gætte. Men de sidste lærer hele tiden mere om smuglerbanderne og deres metoder - og politiet er lige i hælene.

Indtil nu har Guardia Civil, ifølge en rapport, optalt over 500 forskellige steder på kysten fra Gibraltar til øst for Malaga, der bruges af smuglerne. Med et tilsvarende antal landingssteder fra Gibraltar og til den portugisiske grænse er der over tusind foretrukne steder at gætte sig frem til for betjentene.

Især seks strande på Costa del Sol er blevet udpeget som smuglernes favoritter, fordi de her har lavet så mange vellykkede landinger. Strandene er fordelt over en mere end 200 km kyst, fra Manilva og Estepona tæt ved Gibraltar og til klipperne ved Maro øst for Malaga.

Hver måned konfiskeres tonsvis af hash på de sydspanske kyster - og disse mængder er kun en lille del af smuglergodset, der kommer ind. Hver dag er der politiaktioner på Costa del Sols strande.

Alt koordineres

Guardia Civil regner med, at mere end et dusin forskellige organisationer lander hash på strandene på Costa del Sol - eller Costa del Crime, som nogle kalder kysten. Planlægning og udførelse af hver enkelt smuglertogt er af yderste vigtighed. Operationen skal koordi-

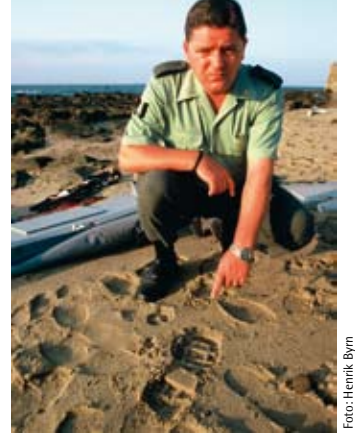

Foto: Henrik Byrn

På patrulje med Guardia Civil, hvor morgensolen kaster lys i en smuglers fodaftryk, forrest. Francisco Morilla Campos fortæller, at sporet er så dybt, at smugleren bar på mange kilo gods. Det var ikke "menneske-smuglere".

Hurtige speedbåde er på slæb efter større patruljebåde og kan hurtigt eftersætte smuglerne helt ind til stranden.

Foto: Henrik Byrn

Guardia Civil har konstant hurtige patruljebåde i farvandet imellem Europa og Afrika.

neres med kolleger på kysten, og den mindste fejl kan ende i en katastrofe for dem.

Undervejs ringer kaptajnen og angiver sted for landing og tid til medhjælperne på land.

Ofte bruger "portørerne" de såkaldte rygsækkladninger, der ikke er egentlige rygsække, men en firkantet klods med lange håndtag, der slynges på ryggen for let transport over stranden eller en sti imellem stejle klipper. Og det er intet problem at hyre portører, da betalingen er skyhøj i forhold til almindelige lønninger.

Guardia Civil har også fundet store pakker med hash i sukkerplantagerne tæt ved strandene omkring Manilva. Pakkerne er efterladt og måske gravet ned af smuglerne, for senere at blive opdelt i mindre partier i håndtasker, der fragtes ind i huse og lejligheder. Her pakkes de i små partier til salg i gaderne i byerne langs Costa del Sol.

Landingsområderne er normalt tæt ved steder, hvor hashen kommer på lager. Det kan være i bygninger i industriområder i de store byer, eller den bliver gemt i strandbarer, bondegårde, værksteder, kældre i huse og i haver. Overalt.

Nogle smuglere finder mindre oplagte steder på kysten til at lande deres gods. De har moderskibe i internationalt farvand, og de sejler ofte op langs den spanske kyst for at lande sætte varerne på strande med mindre fysisk overvågning af politiet.

En typisk "smuglerstrand" øst for Malaga, hvor godset hentes af biler direkte på stranden og hurtigt køres op og "forsvinder" i den øvrige trafik på hovedvejen, øverst til venstre.

Foto: Henrik Bym

Både som "raketter"

Smuglerne har ændret transportmønster i de senere år. De bruger nu normalt en afstivet, stor oppustelig sort gummibåd, to meter bred og otte meter lang, med en enkelt række af faste sæder i midten til hjælpere og portører. De sidder som ryttere til hest, klar til hurtige ryk til siderne, hvis speedbåden skal undslippe en patruljebåd eller en jagende helikopter.

Bådene er så hurtige, at de næsten bliver "affyret" - og de er milevidt fra de gamle træbåde, der tidligere var de foretrukne.

Smuglermetoden er sædvanligvis den samme.

Kaptajnen ombord på gummibåden er ofte ejeren, og han deltager ikke i landsætningen. Hans båd kan lejes af banderne, og prisen afhænger af risikoen ved hver operation. De forskellige bander mønstrer en besætning på 3-4 mand hver med sin opgave. Der gøres naturligvis alt for, at fragten bliver landsat, undtagen, hvis aktionen bliver opdaget. Sker det, bliver hashen smidt overbord som en drastisk udgang på togtet. Det giver smuglerne mulighed for at stikke af, nu med en lettere og mere manøvreduktig båd og i større fart, da der kan være op til et ton hash i en stor gummibåd.

Hashen bliver bragt til ventende biler, der er overvåget af et bandemedlem fra båden. Hvis noget går galt, løber han straks tilbage til båden og sætter til havs med de andre. I de situationer er forskellen imellem frihed og fire-fem år i fængsel - der er den normale straf - et spørgsmål om sekunder.

De pakker, der kastes overbord, bliver markeret af politiet, så de efter jagten på smuglerne har en mulighed for at finde dem. Bare én pakke bjærges, er den bevis nok til at anklage smuglerne i retten - men mange ladninger havner i fiskeres net i måneder efter.

Digital high-tech jagt

I den navnkundige smuglerby, Tanger, er det også blevet sværere i al almindelighed at være smugler. Hidtil ubekendte faktorer sniger sig ind. Det marokanske politi er på high-tech og aflytter mistænkte mobiltelefoner og deres øjeblikkelige GPS-sted, og det tjekker e-mails og search på nettet. Det kan indlægge "keyboard"-nøgler i en computer, der registrerer al tastning, og det kan blotlægge harddi-

sken på afstand og, om nødvendigt, lave skjult rumaflytning og videoovervågning.

Myndighedernes store lup er fremme, og smuglerne er ekstra nervøse - og holder endnu mere tæt.

En ny generation af drug-smuglere er på vej, og frygten for et langt fængselsophold skaber en forråelse af det kriminelle miljø, hvor skydevåben er en del af påklædningen og ind imellem tages i brug i mere dristige og voldelige operationer.

Lastvogne og containere bruges i stigende grad af smuglerne, med mulighed for større laster og fortjenester - og tilsvarende risici. Således er der i Algeciras havn på den spanske side bl.a. beslaglagt en container med 15 tons hash gemt i trækasser imellem tilsvarende kasser med grønne bønner.

Smuglerne er også blevet bedre organiseret og laver indbyrdes aftaler via stjålne mobiltelefoner, der kun bruges én gang og smides væk efter brug. Eller de kommunikerer via internetcaféer og nyoprettede e-mail-adresser med kodeord, og i "Kladder"-filer aftaler de indbyrdes uden direkte forbindelse til hinanden.

Og det er en tilsyneladende håbløs kamp at komme smugleriet til livs, da fortjenesten ved at bringe hashen sikkert igennem er enorm. Det er et "økonomisk mirakel", hvor et kilo hash "på kysten" indbringer 600-800 Euro og siden sælges på gadeplan for omkring 4-5.000 Euro. For en gummibåd-ladning hash på et ton, giver det en forskel fra køb til salg på flere millioner Euro.

Andre øjne

Smuglerscenen har også en anden side, den uofficielle nordafrikanske.

I Tanger mødte jeg en gang en avanceret "hashbonde", der også var juvelhandler. Han hjalp med at høste hashplanter i skiftevis Pakistan og Marokko, og ind imellem købte han ædelstene i de to lande. Siden solgte han stene på Costa del Sol eller i USA.

Han var en global "forretningsmand" - og han undrede sig over "hashhandel":

"I Marokko kan vi købe øl og spiritus, selvom det er ildeset de fleste steder", sagde han. "Og vi læser i aviserne om de store alkoholproblemer, I har i Europa og Vesten. De er skyld i masser af dødsulykker og slagsmål. Fulde mænd slår deres koner og tæver deres børn, og familier går i stykker, folk bliver fy-

Foto: Henrik Eyrn

En nats høst af politiet, næsten et ton hash.

ret eller dør - på grund af alkohol. Den koster landene milliarder i behandling.

I Marokko ryger de hash i stedet - og miljøet er mere fredeligt imellem folk, selvom der selvfølgelig også er vold bag murene. Men, når vi så prøver at bringe vores "fornøjelse" til Europa, bliver vi forfulgt på det groveste. Vi bliver jaget af politiet, får konfiskeret vores ejendom og ender i værste fald i fængsel i mange år, adskilt fra vores familier.

Hvordan passer det sammen?", spurgte han undrende.

Hans pointe er en af de uofficielle grunde til, at mange marokkanere betragter hash-smuglere som "forretningsfolk", der sørger godt for familie, venner og måske andre i landsbyen, fiskerlejet eller storbyen.

Så det er vanskeligt at komme til bunds i smugleriet, da bl.a. massive kulturelle og økonomiske interesser er involveret.

Der er store ting i spil på Smuglernes Hav.

Verdens mest klassiske smuglerfarvand - Gibraltarstrædet - med Marokko til venstre og Tanger øverst, og Europa til højre, med Gibraltar nederst i billedet.

Foto: NASA